

Katarina Nolsøe fór til Íslands sum auðpár genta ella arbeiðskona. Hon gekk eisini á mál-skúla og á dramaskúla fyrsta árið. Saman við 83 vónríkum ungfólki royndi hon at sleppa inn á Leiklistaskúla Íslands, men noyddist - tá tað eydnaðist - at játta seg at fara út á bóndagard at tæna eitt hálti ár, har eingin skilti føroyskt. Av teimum 83 sum fóru upp til roynd, sluppu bert níggju næmingar á leiklistaskúlan.

fert at læra tað frá grundini, lærir tú nágreiniliga at innprenta tær, hvat tú skalt siga og gera og síðani at arbeiða víðari, til tú hevur gloymt at tú hevur lært tað. Tá skal tað bara sita!

Hvur tað ikki verið tørfert at læra málið?

- Jú, tað er altíð ein tvørleiki, serliga í Íslandi, har tað hevur alt at siga, at tú dugur at málbera teg fullkomiliga.

TÆNTI Á BÓNDA - GARÐI

Helga Hjörvar, skúlastjóri, var eisini ógvuliga ivasom um hetta. Hon kravdi at eg fór út á ein bóndagard at arbeiða, har eingin skilti føroyskt. Har var eg eisini í nakrar mánaðir, hóast tað var ótruliga strævið og keðiligt. Tað var tó einasti háttur, um eg veruliga vildi sleppa inn á leiklistaskúlan.

Hvussu trupult tað var at arbeiða og tó ikki órógvu hinar næmingarnir, greiðir Katarina frá:

- Fyrsta árið høvdu vit arbeiði fleiri tímar við ófyririkaðum leiki. Vit vóru eisini komin langt ávegis, og vóru trygg við teir leiklutir, sum vit høvdu fingið.

- So langt inni í leiklutinum var eg, at tá eg skuldi siga mína replik, segði eg hana á góðum ís-

lendskum í byrjanini, men so kom hin helvtin á føroyskum! Eg visti als ikki av tí, tá hinir fóru at flenna. Hetta ljóðar ikki sum nakað stórvegis, men eg harmaðist um tað, tí her hevði eg kanska spilt fleiri arbeiðstímar fyri hini!

- Síðani hevur gingist betur, men tá vit nú fáa prógvini handað, fær ein leikari heiðursløn, sum verður latin fyri góða málførlu. Eitt er vist, hana fái eg ikki kortini, sigur Katarina og brosar.

Hvørjar lærugreinar eru umboðaðar á Leiklistaskúlanum?

- Tað er leiklistasøga sum heild, íslendsk leiklistasøga, myndlistasøga og bókmentasøga, tónlistasøga, málsøga, fimleik, røddvenjing, fikturing, sangvenjing, útvarpslestur og filmarbeiði.

BREIÐAN SJÓNAR-RING

- Jú, vit hava fingið hópin av lærdómi, og nógv av tí hevur verið strævið arbeiði, tí so nógv ástøðislæra er, men sum lærarnir plagdu at siga okkum: Tit skulu ikki kenna tað sum keðiligan lærdóm, tí so fellur gleðin í arbeiðinum burtur. Tá verður tú ongan-tíð góður leikari.

Tú fært innlit í so nógv; og tú fært ein breiðan

sjónarring, sum gevur tær eina ætlan við tí sum tú fæst við - júst nú. Eg hugsi at eg kann siga, at hetta er ein lívslæra, sum kann nýtast til so mangt annað eisini, sum tú kanst fáast við í framtíðini, hóast tú kanska ikki kemur at standa á palli allar arbeiðsdagar í árinum.

Tit hava júst framført "Glataduir Snillingar", eftir William Heinesen. Høvdur tú latið hinum leikarunum nakað serstakt føroyskt, istaðin fyri tað, sum teir hava givið tær?

- Jú, eg hugsi at tey hava spurt meg meira í hesum føri enn áður. Eg lærði eisini av hesum, og legði til merkis, at tey hava uppfatað meg sum meira føroyska, enn eg sjálf havi vítað av.

- Nú er tað soleiðis, at pallurin er altjóða umhvørvi, har tú fært um øll landamørk. Tú ert ikki varug við, hvagar tú

kemur ella hvar tú fært á palli. Eg havi tó eisini lagt til merkis, at upprunin - har tú ert uppald og hevur tínar røtur, altíð speglast aftur í tí, sum tú gevur frá tær á palli. Á tann hátt kann eg siga, at mín bakgrund er Føroyar og tað, sum hevur lítið mín barndóm og ungdomsdagar í hesum landi.

IKKI TROK- AÐ SEG FRAM

Katarina Nolsøe keypir sær ikki ferðaseðil til Føroya beinanvegin. Hon fer saman við Maria Ellingsen at seta ein leik upp til heystar í Reykjavík. Maria Ellingsen er eisini ættað úr Føroyum, men hevur nomið sær sjónleikaraútbúgving í USA.

Tá tú kennur teg føroyskan, er tað so ikki ná-

túrligt at koma heim aftur á klettarnar at arbeiða?

- Jú, sjálvandi komi eg heim aftur til Føroya, men tað nýtiast ikki at verða beinanvegin. Kanska hevur tú brúk fyri at vita, um veingirnir kunnu bera, sigur Katarina og steðgar hugsunar-som á eina løtu: Tað er eisini ein spurningur um, at tú ikki vilt troðka teg fram á nakran hátt.

Katarina Nolsøe: - Eg ert tó bjartskygd, tí hópin av møguleikum biðja okkum leikarum í Føroyum. Hetta er bert ein byrjan, tí nú ganga fleiri á leiklistaskúla. Um nøkur ár eru vit fleiri í tali og tá verður lættari at gera nakað itøkiligt. Í Føroyum er hópur av tilfari, sum kann nýtast á palli,

og eg ivist ikki í, at sjónleikurin verður liv lagað framyvir.

Katarina Nolsøe er annar sjónleikari, sum hevur fingið prógv í Íslandi. Birita Mohr var tann fyrsta og í løtuni er ein næmingur á Leiklistaskúlanum. Tað er Cristina Hansen, sum júst er liðug við fyrsta næmingagátrið. Ein føroyingur gongur á leiklistaskúla í Árhús. Tað er Páll Danielsen úr Havn. Olaf og Annika Johannessen, Annika Hoydal og Eyðun Johannessen hava somuleiðis fingið leiklistautbúgving í Danmark.

"Sjálvandi komi eg heim aftur til Føroya. Men tað nýtist ikki at verða beinanvegin. Kanska hevur tú brúk fyri at vita, um veingirnir kunnu bera. Og eg havi heldur ikki hug at troðka meg fram á nakran hátt"